

Lumina Satelor

Schimb

On. Red. «Transilvania»

Loco (str. Șaguna 6)

Foaie săptămânală p

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an . . . . . Lei 55—
 Pe o jumătate de an . . . . . 30—
 Pentru străinătate . . . . . 100—
 Pentru America pe un an . . . . . dolari 2—

— Un număr 1 Leu. —

REDAȚIA și ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir mărunț 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Dumineca.

Un predicator din țara nemțiască vorbind odată în biserică despre ziua Duminicii și-a început predica așa:

A 4-a poruncă bisericească ne spune că Duminica este ziua Domnului, dar diavolul sare astăzi și răspunde că a lui este această zi. «A mea este ziua a 7-a — zice diavolul — pentru că în această zi aleargă oamenii să-și isprăvească daraverile și fac negustorii și târguri. În această zi se strâng oamenii să facă cleвете, minciuni, fâlii și mai ales în această zi intră în casa și biserica mea: în crâjmă, unde mă preamăresc cu sudalme, beții, jocuri și destrăbălări. Ziua a 7-a îi ziua mea — zice satana — pentru că în această zi îmi slugesc mie oamenii mai mult ca oricând»...

Așa a vorbit preotul din țara nemțiască și predica lui se potrivește și la noi pentru că de fapt prea multe năravuri urâte și păgâne au stricat ziua Domnului. Acum s'a pornit și la noi o mișcare pentru ziua Duminicii. Aproape toți prefecții din Ardeal au dat ordin să se închidă în Duminică și sărbători cântările, târgurile și crâjmele satelor și orașelor. Inșă lucru dureros: în multe locuri oamenii stăruesc să se lase ziua Domnului și mai pe departe așa de batjocoră și de păcate cum e azi. Chiar în numărul acesta puteți ceti despre niște Români și creștini cari ajută cu jalbă pe jidovul Șloim să poată strica și mai departe ziua Domnului. La o prefectură am cetit rugări cari cer să se închidă crâjma în toate cele 6 zile, numai Duminica să se lase deschisă.

În plasa Câmpeni ordinul s'a îndulcit așa că s'a împărțit Duminica în două. Înainte de amiază crâjma închisă, după amiază deschisă. Asta înseamnă că vrei să dai și lui Dumnezeu ce i se cuvine, dar nici cu dracul nu vrei să te strici și așa îi dai și lui jumătate din Duminică. Dar scris este că la doi domni, lui Dumnezeu și lui Mamona, nime nu poate slugi. Duminica trebuie să fie întreagă a Domnului. «Șase zile lucrează și-ți fă toate lucrurile tale, iar ziua a șaptea este ziua Domnului Dumnezeului tău, să nu faci într'acea nici un lucru»... (XI II Moise 20, 10). N'ați văzut pe jidovi cum se închid în casa lor de Vineri seara până Sâmbăta seara. «Măcar pe Iuda vedeți-l cum priveghiază» zicea Isus apostolilor cuprinși de somn. Așa le zice Isus și creștinilor de azi: «Măcar pe Jidovi îi vedeți cum își țin Sâmbăta lor și vă strică praznicele voastre».

P. Trifa.

„Numai calea ce duce spre Dumnezeu“

poate fi și calea de mergere înainte a neamului.

Cu privilegiul serbărilor Asociației de aici din Sibiu s'au spus vorbe cuminți și de mare preț. Așa învățatul profesor dela universitatea din Cluj, Marin Ștefănescu, între altele a zis că trebuie să avem cele mai bune nădejdi despre viitorul țării noastre. E adevărat că nori sunt destui deasupra noastră, dar să nu uităm că norii cei mai negri și primejdiile cele mai mari le avem aici în țară la noi. Ne trebuie în țară mai multă frăție și bună înțelegere, mai multă cinste, mai multă muncă și jertfă că avem prea multe vrajbe, prea multă lene, lăcomie, speculă și vorbărie goală. «Și mai ales — a încheiat profesorul Ștefănescu — ne trebuie în țară mai multă credință în Dumnezeu, căci numai calea ce duce spre Dumnezeu poate fi și calea de mergere înainte a neamului»...

„Să ne pogorâm în popor“.

Foarte frumos a vorbit și colonelul Manolescu, președintele caselor naționale din Vechiul Regat. «La noi în Vechiul Regat — a zis dl Manolescu — se făcuse înainte de războiu o mare prăpastie între domni (boieri) și țărani. Pe zi ce mergea domnetul nostru se ciocoa și se franțuzia de îi era par'că și rușine să se

mai pogoare în popor de unde eșiseră. A trebuit să vină războiul ca să ne deschidă ochii și să ne arete prin tranșee ce neprețuite comori sufletești avem în poporul nostru. Cele mai mari și mai scumpe jertfe pentru întregirea țării noastre le-a adus poporul și acum porunca vremii este «înapoi la popor». Acum e rândul nostru al cărturarilor să ne pogorâm în popor cu lumină, cu carte, cu învățătură, așa cum ne spune la evanghelie că s'a coborât Hristos cu «lumină mare între ceice ședeau în umbră și întunec». Să deșteptăm și să luminăm poporul căci numai odată cu deșteptarea și înaintarea lui, merge și țara înainte»...

Vorbe cuminți sunt aceste, pe cari și noi Ardelenii să le luăm aminte că și pe la noi de o vreme încoace s'au cam ciocit unii conducători și s'au depărtat de popor. Se pare că avem în facere o tagmă de oameni ce vorbește în numele poporului, dar se coboară în popor numai în vremea alegerilor de deputați să le ceară votul, încolo Dumnezeu să-i miluiască pe oameni.

Porunca vremurilor de astăzi este «înapoi la popor», «să ne pogorâm în popor», dar nu cu politici, ci cu lumină și deșteptare. I. T.

Serbarea celor două Asociațiuni.

Duminica trecută a fost o înălțătoare serbare de înfrățire aici la Sibiu. Frați țărani din Mușcel și Breaza din țara mamă au sosit aici ca să arate prin cântecul și jocul lor cum una suntem în întreaga ființa noastră cei de aici și cei de acolo, deși veacuri am fost despărțiți.

Cum e la noi Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român, s'a înființat și în vechiul regat în cursul războiului așezământul numit «Casele naționale». Începătorul și sufletul lor este colonelul Manolescu.

Era pe front, în vremea cea mai crâncenă, când vrășmașul călcăse adânc trupul țării românești, când soartea neamului a stat în primejdie ca niciodată în lungul veacurilor de suferințe. Primejdiile mari trezesc la viață și chiamă la luptă uneori puteri ce au stat tănuite. Colonelul Manolescu a fost un viteaz cu arma, dar un și mai mare viteaz cu sufletul. În fața prăpădului ce venea peste câmpiile României prin năvala Nemților el și-a făcut socoteala așa: De ne vor birui cu arma vrăș-

mașii, ne trebuie o altă putere, care să nu ne lase în ghiara perirei; De ne vom reculege și vom birui tot așa ne trebuie o putere nouă, care să ne ajute în viitor ca să ne putem plini chemarea de neam vrednic, între celelalte neamuri mari ale pământului. Și aceasta nu e alta decât puterea culturii, a luminei și a binei. Și atunci, în viforul năpraznic al zăngăului de arme, a răsărit gândul așezământului «Caselor naționale», chemat să înfrizeze și să ocrotească cultura și bogăția sufletului, în păturile largi ale poporului țaran. Și sufletul plin de dragoste și de râvnă pentru binele poporului al colonelului Manolescu n'a așteptat să se potolească războiul, ci a pornit cu zor pe satele, pe unde a putut ajunge, a sfătuit și a ajutat să se facă câte o «Casă națională» la fel cum am scris și noi aici despre «Casa culturală».

Acum trimișii acestor case naționale din Vechiul Regat au venit la Sibiu, (vre-o 80, cărturari și țărani mai mulți) să facă înfrățire cu Asociațiunea noastră, pentru ca pe viitor să facă împreună, cu puteri unite munca

grea, dar frumoasă și înălțătoare a luminații poporului.

Primirea caldă a Sibiienilor la sosire Sâmbătă după amiază a fost o îmbrățișare de frați buni la întâlnire. S'au spus cuvinte de bună venire și de bun găsit de o parte și de alta. S'au cântat cântece naționale și oaspeții au fost duși în oraș pe la gazde.

Duminecă a slujit sf. liturgie în catedrala noastră frumoasă I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, încunjurat de preoți. La sfârșit ne-a arătat luminos că nu este alt nume sub soare decât alui Hristos, care singur ne poate scoate la liman din răutatea zilelor de azi, de ne vom pătrunde de învățăturile Lui, și le vom face să lucreze cu tot atâtea puteri vii întru renașterea sufletelor.

La teatrul orașenesc oameni cu inimă au vorbit frumos, tărani au cântat din gură, din fluer și din caval și au jucat frumos, ea prin partea locului. Bucuria și însuflețirea dintre frați a fost dulce și binefăcătoare.

Seara a fost și petrecere, în care a strălucit mândrul nostru port românesc din toate părțile țării.

Dea bunul Dumnezeu ca această întâlnire de înfrățire la muncă între cele două așezăminte a «Caselor naționale» și a Asociațiunii noastre să fie într'un ceas bun.

(P)

Dela sfatul țării.

În casa deputaților nici săptămâna trecută nu s'a desbătut nici o lege de însemnătate mai mare. Au fost la rând numai afaceri de mai puțină însemnătate precum și întrebări (interpelări) ale unor deputați despre unele altele afaceri. Senatul a votat legea cea nouă a dărilor. În săptămâna aceasta se crede că va ajunge la dezbatere legea de Constituție nouă, de mare însemnătate pentru țară.

Ce fac partidele politice.

Partidele din împotrivire se pregătesc de luptă acum pe când sosește dezbaterea Constituției. Unii din cei potrivnici guvernului sunt de părerea ca să intre în casa țării toate partidele potrivnice și acolo să împedeze cu obstrucție votarea Constituției. Guvernul se pare hotărât să treacă legea prin sfatul țării. Se aude că Brătianu a plănuit lucrul așa că îndată după votarea legii, Majestatea Sa Regele va intra în sfatul țării și va pune jurământ pe Constituția cea nouă. Cu asta apoi s'ar încheia orice altă discuție.

Știri din țară.

Alegere de deputat la Ighiu. La Ighiu se face alegere nouă de deputat după ce alesul cercului, deputatul Alexandru Vaida, a mai fost ales și în altă parte și a abzis de Ighiu. Alegerea s'a rânduit acum pe 25 Februarie. Sunt 2 candidați. Din partea partidului național, profesorul universitar Dr. Silviu Dragomir din Cluj, iar din partea liberalilor Dr. Petru Metes, prefectul județului Cojocna.

Mișcarea studenților noștri împotriva jidovilor. Mișcarea ce s'a pornit prin țară împotriva jidovilor este sprijinită numai de un singur partid politic, așa numitul *partid naționalist-creștin*. Conducătorii acestui partid (profesorul universitar A. Cuza și alții) au ținut o mare adunare la București. În această adunare oameni învățați au arătat cu dovezi ce primejdie mare înseamnă jidovismul pentru țările creștine și mai ales pentru a noastră. Adunarea a luat multe hotărâri de luptă și de apărare împotriva jidovismului. Între altele s'a cerut ca să fie scoși afară din țară toți jidanii veniți după anul 1914; să fie scoși jidanii și din armată; să se ia măsuri împotriva bancherilor jidani dela Paris cari speculează Leul; statul să ajute facerea de tovărășii și alte societăți, cu cari să ne apărăm de acaparările jidanilor. Pentru

studenții universitari, adunarea a cerut introducerea așa numitului «*numerus clausus*» și alte îmbunătățiri ca să-și poată face învățătura.

În țară mișcarea studenților stă tot cam așa. Studenții nu se lasă, ci își duc lupta înainte cu bărbăție. Universitățile sunt și acum închise. La Cluj se credea că studenții s'au domolit, dar nădejdiile au rămas pe nimic, ba încă dela Timișoara a venit știre că și studențimea de acolo s'a alăturat la lupta studenților dela Cluj și București.

În mișcarea studenților este și un lucru de mare durere pentru toți. Și anume acela că marele nostru învățat N. Iorga este cu totul pornit împotriva mișcării studenților. Pe vremuri, înainte de războiu, N. Iorga, împreună cu profesorul A. Cuza, unul din conducătorii mișcărilor studențești de azi, făceau împreună o însuflețită apostolie împotriva jidovismului. Dar cu vremea cei doi apostoli au ajuns în ceartă și mânie laolaltă și astăzi nu mai merg împreună. Și aceasta-i una din pricinile că Iorga nu-i de partea studenților cari îl iubesc și ar dori atât de mult să-l poată avea în frontul lor de luptă națională. Se înțelege la treaba asta jidovii se bucură văzând că studenții și-au pierdut pe marele lor comandant sufletesc din trecut.

Francezii în Germania

— au domolit pe Nemți. —

Între Francezi și Nemți se dă un războiu economic tot atât de mare și de însemnat ca și cel început în 1914. Când au intrat acum Francezii în ținutul Ruhr, Nemții au pornit împotriva lor ofensivă cu boicoturi, cu îndemnuri la răscoale și cu fel de fel de apucături și greutăți. Dar Francezii au oprit în loc ofensiva Nemților și acum au intrat ei în ofensivă că au tăiat legăturile Germaniei cu bășagurile din Ruhr, au oprit trecerea cărbunilor în Germania și au luat măsuri aspre față de împotrivirile Nemților. (Pe un oraș din Ruhr spre pildă l-au pedepsit cu 100 milioane Mărci pentru nesupunere ordinelor).

Francezii sunt hotărâți să aducă pe Nemți la ascultare de plată a datoriilor. «Stăm aici — a zis un comandant francez — până când Nemții nu și vor regula datoriile. Dacă nu vor să plătiască mai curând de 1000 de ani, apoi și noi vom sta aici în Ruhr 1000 de ani».

Nemții au început să simțiască că totul e înzadar și se gândesc cum să înceapă pertractările de pace cu Francezii. Nemții au rugat pe America să întrevină, adică să pună vorbă de pace și de înțelegere între ei și Francezii.

Stările din Răsărit

— încă nu s'au limpezit. —

Adunarea națională a Turcilor dela Angora va hotărâ că primește ori ba condițiile de pace ce i le-a pus sfatul de pace dela Lozanna. Această adunare se va ține acum și Marile Puteri așteaptă răspunsul ce-l vor da Turcii. Se aude că pe la Angora Turci-s hangoși ca și Ungurii ce se deșteaptă și ar vrea războiu, dar oamenii cei cumiți ai Turcilor sunt împotriva războiului că vede ei bine că n'au ce se prinde cu cei mari și tari.

Dealtcum știrile spun că Turcii se înarmează mereu și tot fac la asentări. Grecii încă stau deasemenea tot pregătiți de războiu. Aliații (Anglia, Franța, Italia), deasemenea își tot țin corăbiile de războiu în fața Smirnei ca la caz de lipsă să-i poată liniștii pe Turcii ce s'ar «deștepta». O comisie de ofițeri englezi a făcut cercetare prin Tracia turciască și a aflat ca la 40—50 de mii Turci sub arme. A mai aflat și aceea că Bulgarii ajută cu arme pe Turci. De aceea chiar și dacă ar iscăli Turcii contractul, tunurile englezilor vor sta încă multă vreme îndreptate cu gura către Constantinopol.

Ce pot face tovărășiile.

— O pildă din țara Moților. —

Acum e anul s'a făcut la Câmpeni tovărășia (cooperativa) de tăiat păduri «Valea Arieșului». În săptămânile trecute această tovărășie și-a ținut cea dintâi adunare generală, adică darea de seamă despre mersul tovărășiei.

S'a arătat că cooperativa a avut un capital societar numai de 20 mii de Lei, dar a învățit în cursul anului 1 milion și 800 mii Lei, din care a ieșit un *venit curat de 130 mii Lei*.

Iată o grăitoare dovadă despre ce pot face tovărășiile. Și încă tovărășia noastră e numai la început. Avem nădejde să arate roade și mai mari de acum înainte, încercând să tragă în mișcarea cooperativă și pe toți producătorii de scânduri și lemne lucrate (cherestrea).

Conducătorul și sufletul mișcării de cooperatie începută la Câmpeni este dl *Dr. Remus Pașca*, deputatul Moților, care n'a cruțat nici o osteneală pentru reușita mișcării și îndreptarea ei pe calea cea bună. Al doilea care mult a luptat și a stăruit pentru înfăptuirea acestei mișcări este dl *Petru Crișan*, șeful gării din Câmpeni, un foarte însuflețit cooperator. El este adevăratul înjghebător al cooperativei.

Țin să amintesc că «Valea Arieșului» a ajutat și până acum liceul din Câmpeni cu un dar de câteva mii de Lei, iar *lucrătorilor cari sunt membri la cooperativă le-a dat așanumita primă de muncă, adică anumite sume de bani din venitul curat peste plata de zi ce au avut-o*. (Iată aceasta este dreptatea tovărășiilor că ceice muncesc se împărtășesc la câștigul ce iese din munca lor). Țin să amintesc și faptul că cooperativa a avut și hулitori destui (un lucru de sine înțeles!), cari nu odată scosese vestea și hula că a murit mișcarea noastră, dar în ciuda tuturor iată trăim și tuturor Românilor le zicem: face-ți tovărășii căci neprețuite sunt foloasele și ajutoarele lor.

Dascălul Constantin.

Publicăm acest raport ca un îndemn pentru oamenii noștri. Vechiul Regat are 673 astfel de tovărășii de tăiat păduri și aceste tovărășii numără 41 mii de membri scriși cu 20 milioane de Lei și au 27 fabrici de lucrare a lemnelor.

Păcat că noi aici în Ardeal, unde pică pădurea pe noi, nu prea avem astfel de cooperative. Până nu le vom avea, pădurile noastre le vor cumpăra străinii (jidanii), cu câștig pentru ei, iar Români noștri vor lucra cu ziua, cu firezul, toporul și plata ce se vor îndura streinii să le-o dea. Dacă am avea tovărășii, ar cumpăra ele (adecă mulțimea sătenilor) pădurile și așa câștigul întreg ar rămânea celor cari muncesc pentru el. Dacă nu le avem, faceți-le pe tot locul. Pentru Statute și deslușiri adresați-vă Centralei Cooperativelor sătești, București.

Sufletul românesc la Budapesta

IX.

*Cât e Dunărea de lată
Curge-acum ca niciodată.
Valul Dunării albastre
Duce cântecele noastre.
Nu sunt cântece de jale,
Tânguiri de lungă cale;
Ci cântări de biruință
C'am luptat pentru-o credință.
Dumnezeu cel bun și mare
Ne-a dat binecuvântare.
Am luptat, am biruit,
Fie Domnul preaslăvit.*

X.

*Grănicer, grănicer,
Naltă-ți ochii către cer.
Tu stai vecinic la hotare,
Aperi România mare.
Tu ești țării noastre scutul,
Aperi cinstea și avutul.
Grănicere, grănicere,
Om ca tine 'n veci nu piere,
Unde stai veghind cu anii
Nu ne vor călca dușmanii.*

Volbură Poiană.

Evanghelia de Duminică: să mergem după Hristos.

Evanghelia de Duminică ne spune cum a chemat Isus la apostolie pe învățăcelul Filip. L-a întâlnit în calea sa și i-a zis: «vino după mine». *«In vremea aceea vrea Isus să meargă în Galileia și au aflat pe Filip și au zis lui: «Vino după mine» și Filip a plecat îndată după El...»* (Ioan cap 1 vers 43-48).

Această evanghelie este plină de învățătură pentru noi. Că tot așa ne chiamă Isus și pe noi: «veniți după mine». Dar nu toți oamenii ascultă chemarea lui Hristos și pleacă pe urmele Lui. Ca și pilda cu sămânța ce a căzut în multe feluri de pământuri așa și cu mergerea după Hristos: unii aud și ascultă chemarea Mântuitorului și le place de ea, dar numai cu atâtă rămân, căci din păcate nu pleacă să iasă; alții merg după Hristos, dar numai până la un loc și la «vreme de ispită» lasă calea și se întorc înapoi. Numai puțini sunt aceia cari se țin înainte pe urmele lui Hristos.

Cum trebuie să mergem după Hristos? Întâia dată să auzim și să ascultăm glasul și chemarea Lui. A doua oară să și «plecăm îndată» după El, așa cum au plecat și învățăcelii din evanghelie. Aceasta este taina cea mare a mântuirii omului, să pleci îndată după Hristos. Să ieși din goata cea mare a păcatelor și să apuci pe urmele Lui. Aici este începutul mântuirii și de aceea Satana aci te înșală cu amăgirea că «mai ai vreme» și «nici alții nu-s mai buni ca tine». A treia oară după Hristos trebuie să te piece cunoașterea stării tale păcătoase. Oaia cea perdută din evanghelie simțea pustia rătăcirii sale și cum a auzit glasul și chemarea păstorului a alergat la el. Așa și tu trebuie să simțezi pustia păcatelor în care te-ai rătăcit. A patra oară, după Hristos trebuie să te plece dorul și dorința mântuirii tale. Și după toate aceste pregătiri, tu trebuie să pleci după Hristos cu credința cea tare și

vie că numai El singur te poate mântui și te poate scoate din calea rătăcirii tale. Să pleci după Hristos cu încrederea și credința cea tare că jertfa Lui cea mare a răstignirii pe cruce te-a iertat și pe tine și te ajută și pe tine să mergi pe calea mântuirii tale.

Și apoi dacă ai plecat odată după Hristos, trebuie să te ții mai departe de El cu iubirea și încrederea ce o are fiul în tatăl său, cu bucuria ce o are oaia cea scăpată de rătăcire și moarte, cu încrederea ce o are bolnavul în doctor și cu ascultarea ce o dau oile păstorului celui bun. «Și când scoate la pășune oile sale, merge înaintea lor și oile merg după dânsul, căci cunosc glasul lui» (Ioan 10, 4).

Aceasta este calea ce duce după Hristos și cine a apucat pe ea și staruiește înainte pe ea, capătă o tărie, o bucurie și mulțumire sufletească pe care toți banii și toate bunătățile pământului nu-s în stare să o dea. «Veniți după mine toți cei osteniți și eu vă voi odihni pe voi». «Eu sunt calea, adevărul și viața» — zicea Hristos — și cine pleacă pe calea Lui aceea are «odihna», are adevărul și viața cea adevărată.

Creștinilor! Suntem de o săptămână în postul cel mare și sfânt al Învierii. Acum este vremea să plecăm și să ne plecăm viața și purtările pe urmele lui Hristos. Acum este vremea să ne ispitim și să ne dăm seama pe ce fel de cai umblăm, pe căile luminii sau ale întunerecului. Omule fugător în această lume, oprește-te în loc și te întreabă și te socoate nu cumva alergi pe «calea cea largă ce duce la peire» (Mateiu 7, 13). Pe această cale te chiamă lumea și diavolul. De cumva ai apucat pe aceasta, cu groază și cu grabă te întoarce pe cealaltă «pe calea cea strâmtă care duce la viață». Pe această cale te chiamă acum Hristos, te chiamă biserica, te chiamă postul și ascultă bine că te chiamă și sufletul tău «care se dorește după Dumnezeu ca cerbul după apa izvorului». Să luăm aminte că de câteori nu plecăm pe această cale, se întoarce Hristos către noi cu vorbele și întrebarea: «Și nu voiți să veniți la mine ca să aveți viață?» (Ioan 5, 40).

Să nu fie! ci noi să fim totdeauna gata a răspunde cu apostolul Petru: «Doamne la cine ne vom duce. Tu ai cuvintele vieții veșnice». (Ev. Ioan 6, 68).

I. Tâlcuitor.

„Celce nu-și închide oile noaptea“.

— Învățătură pentru ziua Duminicii. —

«Și Ioan întreabă pe Domnul zicând: Spune-mi despre sfânta Duminică. — Și Domnul zice: Ascultă, Ioane drepte: Duminica este Domnul și Domnul este Duminica. Celce cinstește Duminica, cinstit va fi de Domnul înaintea ingerilor și a oamenilor, Dumnezeu îl binecuvintează (ca pe Avraam) binecuvântând casa și lucrurile celui ce cu toți ai săi cinstește Duminica și merge la biserică și mulțumește lui Dumnezeu și ascultă Sf. Liturghie, după ce s'a curățit de păcatele din cele șase zile.

— Și Ioan zice: Dacă un om postește și se roagă în cele șase zile, dar nu cinstește Sf. Duminică, ce va pătimi?

— Ascultă, Ioane drepte: Dacă un om paște oile sale toată ziua, dar noaptea, nu le închide, ce i-a folosit? Așa-i și cu

omul care se roagă și postește, dar sf. Duminică, nu o păzește. Și tot celce zice că iubește pe Dumnezeu și nu păzește sfânta Duminică, *«mincinos este»...*

(Din o carte bătrână).

„Cerșitorul ce fură al 7-lea Leu“.

«Cine nu cinstește ziua Domnului, e la fel cu un cerșitor care mergând în ca ea sa de cerșie întâlnește pe un om milostiv ce are 7 Lei în pungă sa. Omul cel milostiv îi dă cerșitorului 6 Lei și lui își lasă numai unul, dar cerșitorul se face obraznic și sare la om și îi fură și Leul al 7-lea».

Așa și Dumnezeu cel milostiv dă omului 6 zile pentru grigile și lucrurile sale, dar omul sare îi fură și ziua a șaptea, care este «ziua Domnului».

(Din cartea «Isus vă chiamă»).

Încă unul a intrat în oastea noastră.

«Domnule Redactor! La mulți ani să trăiești. Văd că lupți o luptă apostolească și vreau și eu cu ajutorul lui Dumnezeu să intru în Societatea Dvoastră. Am întârziat cu subscrierea, că am fost în vechiul Regat, pe unde am pățit o și eu ca și Dta, la Bal și la Spital. Am văzut că cine are bani, îi cheltuesc la baluri, la cafenele și pe mai multe lucruri fără folos. Apoi săracii suferă în lipsă de pâine, de haine, în frig, în golătate, și aitele multe.

Am văzut că și acolo, ca și la noi, suntem cu toții Români, botezați cu numele Vasile, Ioan, George, Dumitru, Nicolae și alte asemenea. Nume de creștini buni, dară faptele de păgâni nemilostivi. Până când va mai merge așa nu știm? Bunul Dumnezeu să le deschidă mintea și să-i întoarcă din calea peirii, că El poate, cum zice sfânta Scriptură, că Dumnezeu poate și din pietrele acestea să ridice copiii lui Avram (Mateiu 3, St. 9).

Am citit în Nr. 4, că unii oameni ne batjocoresc Biserica și religiunea, Dumnezeu să le dea minte. Știm cu toții ce a pățit Arie dacă a fost hulitorul lui Hristos și credinții noastre.

Dupăcum am scris mai sus, cu ajutorul lui Dumnezeu vreau să intru și eu în Societatea Dvoastră. Să las beția și sudalma și să le înlocuiesc cu alte fapte mai bune și anume în locul beției să facem milostenie, și în locul sudalmelor rugăciunea. Sunt și alte fapte rele care ne omoară sufletul. Și cu ajutorul lui Dumnezeu să le scoatem și pe acelea.

Și vă rog fraților, ca să subscriem cu toții Hotărârea și care o subscriem să ne și oprim de la acele fapte ale Satani. Că zice Hristos: Luați jugul meu că e bun și sarcina mea ușoară. Să fim fraților creștini, nu numai cu numele, dar și cu fapta. Sărut mâna.

Gh. Greavu,

cantor la Biserica gr.-or. în Lisa.

Fi bine venit în oastea noastră, iubitul nostru tovarăș de luptă. Scrisoarea ta ne spune că în oastea noastră a intrat un bun ostaș a lui Hristos, înarmat cu armele dumnezeieștilor cuvinte din Scripturi. Cele ce le-ai văzut în călătorie, și le vezi în jurul tău, să nu te sparie, nici să te descurageze. E adevărat că lumea-i plină de păcate, dar tocmai acest lucru trebuie să ne îndemne la luptă să tragem pe cât mai mulți în fronturile mântuirii sufletești.

Mișcarea noastră, dragă George, trebuie să fie, trebuie să se facă aluatul cel bun din evanghelie (Mateiu 13, 33), care să dospască frământătura nouă în traiul nostru și al vecinilor noștri. Fi și tu un astfel de aluat în mijlocul fraților tăi și vecinilor tăi, ca astfel văzând faptele noastre cele bune cât mai mulți să intre în oastea noastră. Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos să-ți dea tărie și ajutor!

P. Trifa.

Peștii cei vii și cei morți.

Prin apele râurilor ați văzut cum peștii cei vii înoată totdeauna împotriva apei și valurilor ei. Numai peștii cei morți se duc cu apa în jos, adică îi duce apa cu ea în jos.

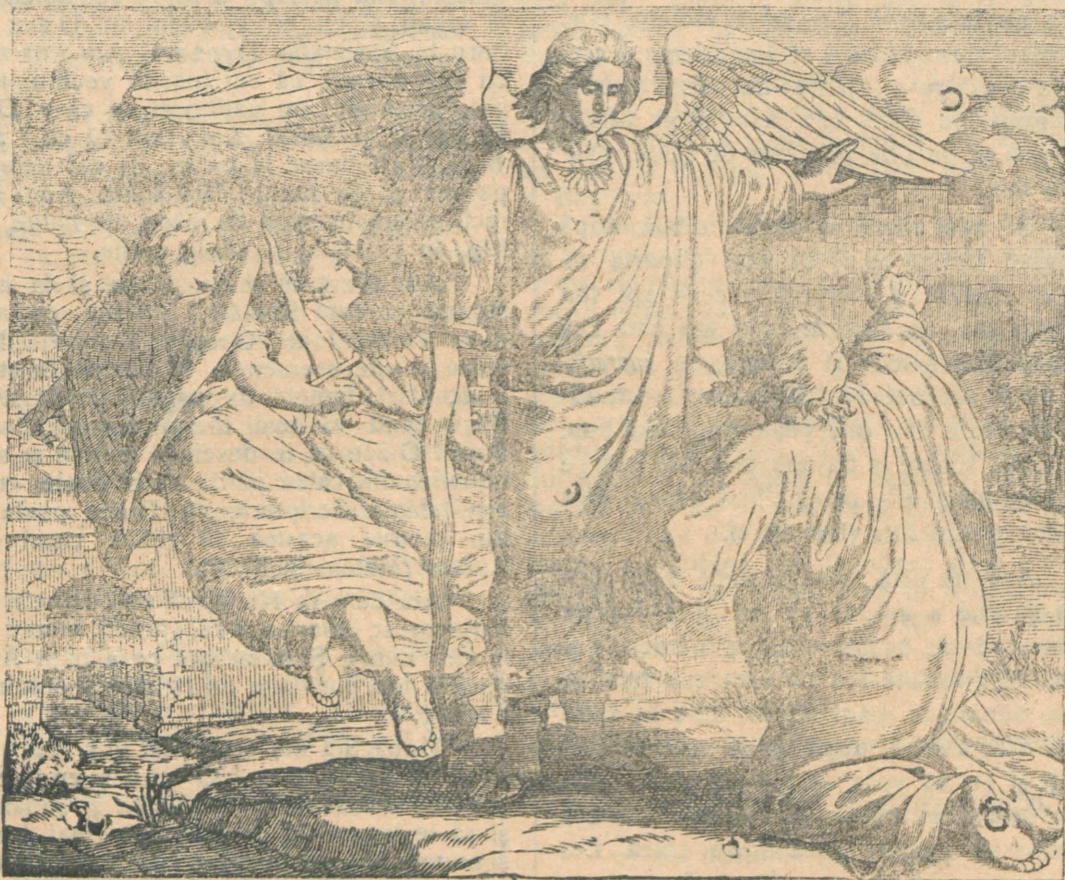
Așa, iubite cetitorule, sunt și creștinii. Creștinul cel viu trebuie să înainteze totdeauna împotriva va urilor lumii acesteia. Numai creștinul cel mort se lasă dus și târât de apele și păcatele lumii aceștia.

Tu cetitorule, ce fel de creștin ești? Ești tu un creștin viu, sau un creștin mort?

Ce sic Scripturile despre post.
«Iată spre ceartă și sfadă postiți și bateți cu pumnii pe cel smerit. Nu acesta fel de post am ales eu, zice Domnul, ci desleagă toată legătura nedreptății... frânge celui flămând pâinea ta și pe săracii cei fără de casă adu-i în casa ta; de vezi pe cel gol îmbracă-l și nu trece cu vederea pe cel lipsiți... De vei da flămândului pâine din sufletul tău și de vei sătura sufletul celui năcojit atunci... vei striga și Dumnezeu te va auzi și va zice aici sunt».

(Prorocul Isaia 58, 4-12).

GOMORA și NINIVE.

Chipurile de aici ne arată 2 cetăți și întâmplarea lor din Biblie. Chipul deasupra ne arată cetatea Sodoma și Gomora în clipa când ingerul stă de vorbă cu Avram și îi vestește peirea cetății prin foc. (Facere cap. 18).

Chipul celalalt din jos ne arată o altă cetate: Ninive. Domnul judecase și pe această cetate spre peire pentru păcatele ei și trimisese pe Iona prorocul (care se află în fața cetății) să-i vestiască peirea. Dar Ninive n'a perit pentru că ne spune Biblia că oamenii din Ninive au început post și s'au îmbrăcat cu saci și s'au întors fieștecările din calea sa cea rea... și Dumnezeu i-a iertat. (Iona cap. 3, 5, 8).

Cele 2 cetăți și întâmplarea lor sunt cu învățatură și pentru oamenii și vremurile de astăzi. Gomora ne arată ca păcatele și fărădelegile ne duc la peire, iar Ninive ne învață că întoarcerea către Dumnezeu și îndreptarea vieții ne duc la scapare și mântuire. Și oare căile oamenilor și omenirii de azi încărău merg spre Gomora, ori spre Ninive? Se pare că omenirea de azi merge spre Gomora, spre pedeapsă și peire. «Așa zice Domnul, văzut-am întru locuitorii pământului lucruri groaznice, precurvind și mergând întru minciuni ca să nu se întoarcă fiecare dela calea sa cea rea, făcutus-au mie toți ca cei ce lăcuiesc

Sodoma și Gomora» (Ieremia cap. 4). S'au stricat purtările oamenilor și de aceea Dumnezeu a făcut și din traiul nostru un fel de Gomoră plină cu năcazuri, greutate, războaie, suferințe și alte asemenea pedepse.

Despre această Gomoră a zis prorocul Ieremia că-i mai rea decât cea pedepsită cu foc pentru că oamenii din aceea s'au prăpădit într-o clipeală, dar aceștia vor peri încetul cu încetul «uciși de sabie, și chinuți de lipsuri», de suferințe și năcazuri cari n'au fost dela începutul lumii. (Plângeri Ieremia cap. 4).

Creștinilor! Căile și purtările noastre de astăzi duc spre Gomora, spre pedeapsă și peirea noastră sufletească. Să ne întoarcem către Ninive, către Dumnezeu și îndreptarea vieții și purtărilor noastre. E vremea sfântului post și să nu uităm că și Nivitenii s'au mântuit cu postul cel adevărat care le-a schimbat purtările.

Să nu uităm că Biblia pune înaintea noastră cele 2 cetăți, Gomora și Ninive împreună cu cuvintele Domnului: «Iată vieața și moartea am pus înaintea feții voastre și binecuvântarea și blăstămul. Alegeți vieața ca să trăiți». (V Moise 30, 19).

Tu cetitorule cu ce rămâi, cu Gomora și moartea, ori cu Ninive și vieața??

I. T.

„Și s'a întors fieștecările dela calea sa cea rea“.

Această întoarcere ne spune Biblia că a scăpat cetatea Ninive de peire. Această întoarcere este și astăzi temeliea oricărei îndreptări și schimbări înspre bine. Vieața cea grea a oamenilor și omenirii de azi nu se schimbă și nu se va schimba până când nu se va întoarce fieștecările dela calea sa cea rea. Vieața noastră de azi nu se va face nici mai bună, nici mai ușoară, nici mai liniștită până când nu se va întoarce fieștecările dela calea sa cea rea.

Nici sfaturile de pace, nici parlamentele, nici legile nu vor putea tămădui relele și ranele vieții de azi până când eu și tu cetitorule, și vecinul meu și al tău nu ne vom întoarce fieștecările dela calea sa cea rea și nu vom apuca pe calea ce duce pe urmele Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Cu 35 dolari un deți sânge de om.

Într-o gazetă nemțească cetesc următoarea știre:

«In America de o vreme încoaci a ieșit la modă ca unii milionari și bancheri bătrâni să-și înoiască sângele. Asta se face așa că se duc la spitale și doftorii cu instrumentele lor le toarnă sânge nou în vine. Sângele cel nou îl cumpără milionarii dela oameni tineri și sănătoși, cari au lipsă de bani și îl plătesc cu 35 dolari decilitrul și și mai bine. Milionarii își înoiesc sângele în nădejdea că și-ar putea lungi vieața și și ar putea întări dobitoceștile poște și plăceri»...

La asta gazeta nemțească adaugă: «O nebunilor milionari! Voi ați uitat că nouă oamenilor ni s'a dat demult un altfel de sânge, de vieață făcător: sângele Mântuitorului răstignit pe crucea din Golgota. «Tot cel ce bea sângele meu — a zis Iisus — nu va muri, ci va avea vieață veșnică» (Ioan 6, 54). Acest sânge se dă ori cui fără preț și fără ban. Dar voi milionarilor ați căutat un altfel de sânge care să vă dea poște și peire veșnică»...

Oare aceste ne mai auzite lucruri nu sunt și ele semne că omenirea de azi merge spre Gomora?

S'a făcut de răs la un sat întreg.

Preotul popiștaș român din comuna noastră Galșa cu numele Gh. Voștinar, a înomnit pe câteva mame, de și-au părăsit legea curată românească în care au trăit moșii și strămoșii noștri numai ca să-și facă fetele domnișoare.

Voștinar adevărat li-a făgăduit că le duce fetele la ceva școală în Obreja (așezată pe ceva dealuri în părțile Teușului) și acolo după 6 ani le face profesoare, adevărate doamne mai mari și decât dascălițele. Bițele mame credeau că au de lucru cu un preot care nu minte și s'au apucat să facă ha-ne domnești fetelor cheltuind fiecare mamă acum în cap de iarnă câte 1000 de Lei și mai bine. Și apoi a venit vremea plecării la Obreja. Cu fetele a mers popa Voștinar, și a mers și una din mamele fetelor. Dar mama ce a fost la Obreja s'a întors la celalalte de acasă cu veste rea spunându-le că la Obreja nu-i școală de domnie, ci e un adăpost pentru orfani și pentru cei ce n'au pe nime. La asta mamele au plecat la Obreja și și-au adus acasă fetele. Mare le-a fost năcazul mamelor, una că câteva trecuseră la popiștași și alta că fetele lor s'au întors dela Obreja cu portul schimbat. Dar rușinea cea mai mare l-a ajuns pe popa Voștinar că l-au luat părinții fetelor

de scurt despre năcazul și înșelăciunea ce le-a făcut. Voștinar cearcă acum să și spele rușinea cu Vlădica unit dela Orade zicând că la sfatul lui ar fi făcut această recomandare. Dar nici o ocoșală nu mai prinde și nu-l mai poate scăpa pe Voștinar de răsul unui sat întreg.

Vă rog, Dle Redactor, să puneți la gazetă fapta preotului Voștinar ca să-l cunoască lumea românească de bine și să se feriască de el.

Un cetitor.

O rușine creștinească și românească

— unde Românii apără crâjma jidovului. —

«Multe năcazuri vor fi dat și de capul Băițenilor, dar pacoste ca asta n'or mai pățit: să nu le dea jidovul beutură Dumineca.

«Cum și nu vă dau dragii mei... ce nu fac eu dâr voi... da vedeți că nu-i sclobod.... Mereți la notărie și spuneți că asta nu-i dreptate ca omu și nu poată be dâr banii lui» — zicea jidovul către poporeni săi.

Și s'a înciripat îndată o deputație de vre-o 40 români «uniști» (greco-catolici) în frunte cu ctitorii Gherasim Gherghar și Tărnase Marne și au plecat amărâți la notărie ea să facă «inștanță» în contra celui ce a poruncit închiderea crâjmelor în Dumineci și sărbători.

Iară jidovul pășia fericit în urma deputației mulțumind lui Iehova că i-a dat poporeni așa buni și credincioși.

Întâmplatu-s'a această rușine Duminecă în 21 Ianuarie 1923».

L.

Cu adevărat îndoită rușine este această întâmplare. Când creștinii ajută cu jalbă pe Iuda din satul lor să poată strica mai de parteziua Mântuitorului Hristos, este aceasta o mare rușine creștinească. Iar când Românii unui sat pleacă la drum călăuziți de jidovul satului, este aceasta o mare rușine națională. Cu toate că Românii și creștinii din Băița B horului sunt «uniști», ne luăm voie să întrebăm, oare unde-i păstorul oilor din Băița.

Poate n'au preot, dar tocmai aici deasupra stă scris despre preotul Voștinar că aleargă tot găfâind când la Beiuș când la Obreja cu câte un suflet prins pentru turma Papei dela Roma. Dacă în Gaișa n'are altceva mai bun de lucrat, de ce nu pleacă părintele Voștinar acolo unde jidovul Șloim merge în fruntea oilor?

Stupărit.

Vizitarea de primăvară a stupilor

este de foarte mare însemnătate la stupărit. Bătrânii ziceau că stupii se scot din iarnă la 3 Sfinți (9 Martie v.) Noi însă nu ne vom ținea de acest termen, ci îndată ce se va da prilej de zi caldă și frumoasă vom lăsa stupii să se curețe căci aceasta e în folosul lor că scapă de povară.

La finea lui Februarie sau în Martie, îndată ce se ivește o zi caldă și deschidem urdinișurile și ne așezăm la observat. Stupii din cari albinele ies vesele și după întoarcere, stau liniștite, sunt în regulă și dacă au și miere destulă, după ce curățăm albinele moarte de pe fundul coșniței le dăm pace.

Dacă din unii stupi albinele nu zboară, le ațâțăm la aceasta, fie prin bătaie, fie că suflăm pe urdiniș în o țevă, fie că băgăm cu ajutorul unei oglinzi razele soarelui în urdiniș. Dacă nici acum nu ies, ne așezăm cu urechea și ciocănim în coșniță. Zgomotul mare, prelung și plângător arată lipsă de matcă. Pe acești stupi, după ce-i desfacem și vedem că n'au matcă, îi împreunăm cu alți stupi, măturând albinele de pe rame în aceia.

Dacă în urma bătăii stupul dă un zumzet încet și prelung, putem fi siguri,

că se luptă cu foamea, sau e lovit de urdinare. Celor dintâi le dăm miere sau dacă o parte din albine sunt leșinate de foame le stropim cu apă îndulcită cu miere sau zahăr, caldă, apoi punem ramura cu miere. O ramă o descăpțiem și în aceasta matca va începe ouatul. Toată această lucrare o facem cu urdinișul astupat spre a nu stârni furtașagul. Așezăm apoi în locul a 2—3 rame, o cărămidă încălzită și deschidem urdinișul pentru premenirea aerului. A doua zi scoatem cărămida și curățăm fundul coșniței de albinele moarte.

Dacă stupul suferă de urdinare, scoatem toate ramele; apoi cu o cârpă înmuiată în apă caldă, ștergem pereții coșniței de murdărie și punem alte rame cu miere curată, între cari iarăși să fie una cu miere descăpțită și albinele din ladă și de pe faguri le măturăm în coșniță. Dacă n'avem altă ramă, le punem tot pe ale stupului, după ce le am șters de murdărie. Și aci în locul celor 2—3 rame dinapoi, punem cărămida încălzită.

Ambele aceste lucrări putem să le facem în cameră caldă, dacă stupii sunt de așa că-i putem duce.

Aceasta e vizitarea de primăvară, pe care, dacă am terminat-o nu mai umblăm la stupi decât doar că ne îngrijim să aibă hrană din destul și apă, căci pe zi ce merge au nevoie tot mai multă și de una și de alta pentru pregătirea hranei puțului. Materialul ce a ținut cald peste iarnă, să nu-l depărtăm până în Aprilie, căci matcele își încep ouatul și au lipsă de căldură.

Pr. Al. Popa.

Cum umblă târgurile și negoatele.

Târgurile din săptămâna aceasta
(după calendarul nou):

25 Februarie: Dalboșeș. 26. Bătaia (Jud. Arad), Ghioroc. 27. Bonțida, Cincul-mic, Cluj, Hărăscrac, Iernut, Mălâncrav, Olafalău-mare. 28. Hodod. 1 Martie: Ciacova, Orăștie, Zam. 2. Bogoz, Bogșa, Brad, Timișoara. 3. Arad, Sighișoara, Vurpăr.

Se va restrânge importul (intrarea în țară a mărfurilor străine). Ca să poată ajuta îndreptarea stărilor bănești din țară și ridicarea la preț a banilor noștri, sfatul ministrilor dela București a hotărât să restrângă importul, așa ca să slobodă în țară numai acele mărfuri de care avem neapărată lipsă. Se vor îngădui la intrare mașinile și uneltele de lipsă la economie și cele ce trebuiesc fabricilor și se vor opri cu totul mătăsurile, parfumurile și alte nărozii cari ne fură banii. Ba încă guvernul vrea să meargă mai departe și va pune un termen de 3 luni boltașilor să-și vândă mărfurile de fală și apoi va opri boltașilor să mai vândă astfel de mărfuri. În chipul acesta se vor împuțina și contrabandele (trecurile pe furis) de mărfuri.

Mare export de vite din Bănat. Exportul de vite a luat în Bănat un mare avânt. În ultimele săptămâni negustorii de vite au exportat zilnic câte 50—60 vagoane de vite și s'ar exporta și mai multe dacă n'ar fi lipsă de vagoane. Cele mai multe vite sunt din jurul Lugojului și Orașiei și exportul merge în Cehoslovacia și Viena. Aceasta de sine înțeles ridică prețul vitelor în țară.

Oprirea exportului de vite a cerut-o orașul București pe oarecareșiva vreme, pentru că orașenii să aibă carne mai multă și mai ieftină. Dar guvernul nu va putea asculta cererea unui oraș ce s'ar face în paguba economilor de vite din o țară întreagă.

Prețul (valuta) banilor a stat în săptămâna trecută așa:

1 dolar american	cu Lei	227—
1 franc francez	„	13-80
1 dinar sârbesc	„	1-95
1 coroană cehă	„	6-40
100 mărci nemțești	„	1-95
100 coroane ungurești	„	7-30
100 coroane austriace	„	—30

ECONOMIE.

Zăpada cea mare a ajutat sămănăturile.

Zăpada cea mare a pricinuit multe greutateți și neajunsuri oamenilor. Dar pe lângă aceste neajunsuri și-a avut și partea cea bună. Zăpada ajută grâului sămănat să crească și la vremea topirii va adăpa pământul cu umezeală din belșug. Pricepătorii în ale economiei spun că lucrul acesta va grăbi creșterea și dezvoltarea sămănăturilor și va ajuta arăturile de primăvară.

Dacă bunul Dumnezeu va da și mai departe un veac bun pentru sămănători, este nădejde de grâu mult și bun.

Un leac nou pentru stărpirea tăciunelui din grâu.

Pentru stărpirea tăciunelui, plugarii folosesc piatră vânăță, așa că 1 kgram piatră vânăță se topește în 200 litre apă și apoi în această apă se bagă grâul și se ține 12—16 ore, după care se scoate afară și se svântă. Dar nici piatra vânăță nu poate omorâ de tot tăciunele. O gazetă («Unirea Poporului») aduce acum vestea că la Viena s'a aflat un nou leac de a omorâ tăciunele, mai bun ca piatra vânăță. Și anume se cumpără dela apotecă $\frac{1}{4}$ (un pătrar) de litru de formalin de 40%, care se varsă în 100 litri de apă. În această zamă punem apoi grâul de sămânță, îl învârtim bine, iar tot ce rămâne la suprafața apei (hoaspe și altele) scoatem afară cu ajutorul unui cur. Grâul nu-l ținem în zama aceasta mai mult de o jumătate de oră, nici nu punem în apă mai mult de $\frac{1}{4}$ litru de formalin, pentru că altfel grâul își pierde puterea și nu mai încolțește.

Plugarii noștri, a căror holde sufer adeseori de tăciune, să încerce și leacul acesta.

:: Să mai și râdem. ::

Rugăciunea unui bărbat.

Un bărbat își încheia totdeauna rugăciunea de seara cu următoarele vorbe pline de suspin:

«O Dumnezeu! Tu care dai îmbrăcăminte pasărilor din pădure și crinilor de pe câmp, îmbracă și pe nevasta mea și pe fetele mele» (... după cea din urmă modă).

Să-l iubești, dar să nu-l înghiți...

Un țaran se apropie odată de preot și îi ispiti așa: Azi ai spus în biserică, domnule părinte, că rachiul îi cel mai mare dușman al omului.

— Așai, răspunse preotul.

— Apoi dacă-i așa, eu îs cel mai bun creștin pentru că la evanghelie scrie să iubești pe vrăjmașul tău.

— Da! răspunse preotul, așa scrie să-l iubești, dar nu să-l și înghiți.

Bună doftorie.

Un om se însurase odată cu o femeie frumoasă, dar mută. Mult ar fi dat omul să-și poată vedea femeia vorbind. Odată auzind de vestea unui doftor vestit, se duse la el și îi zise: «Doftore, iată îți dau jumătate din averea mea, numai să poți face pe femeia mea să vorbască». Doftorul își puse toată știința și deschise graiul muierei. Peste un an, omul se duse iar la doftor și îi zise: «Doftore, îți dau toată averea mea, numai să faci iarăși mută pe femeia mea». La asta doftorul zise: «Cu toată știința și mesteșugurile mele nu pot face pe o muiere să tacă. La asta numai un leac îți pot da: să taci tu când vorbește muierea».

Cine poate scăpa cu rugare de cătănie.

Amăsurat făgăduinții din numărul trecut, dăm mai jos înștiințare în afacerea cu scutirile dela miliție.

De cătănie pot scăpa cu rugare:

1. Cel mai mare dintre orfanii de tată și mamă.

2. Cel mai mare dintre orfanii de mamă, a cărui tată este declarat prin lege absent (adecă perdut, dispărut sau mort în războiu).

3. Singurul fiu al părinților.

4. Dacă sunt mai mulți copii, este dispensat cel mai mare atunci când ceilalți frați ai lui n'au împlinit 18 ani.

5. Ginerile, sau în lipsă de ginere, singurul nepot sau cel mai mare dintre mai mulți nepoți din linia directă al unei femei, care este văduvă.

6. Singurul sau cel mai în vârstă fiu, în lipsă de fiu singurul ginere, sau singurul nepot, sau cel mai în vârstă dintre nepoți din linia directă al unui tată nepuțios sau tată trecut de 70 de ani.

Despre ce fel de documente trebuiesc la rugare, s'a trimis ordin și înștiințare tuturor notarilor.

În înțelesul paragrafului 14 din legea pentru recrutări se aduce la cunoștința tuturor că rugările sunt a se face din oficiu fără de nici o plată.

Preotul militar: Ion Dăncilă.

Știrile săptămânei.

Numerii dela 1 până la 6 din „Lumina Satelor” s'au gătat și așa nu-i mai putem trimite nimănui. Abonamentul acelor cari ni-au trimis banii acum pe urmă, sau acelor cari n'au primit aceste numere, se va socoti începând numai cu numărul 6.

Scrisoare lui Berthelot. Cinci cătane s'au apucat așa de capul lor și au scris de anul nou următoarea scrisoare lui Berthelot: «Tată Berthelot! Cu prilejul anului nou, noi mai mulți ostași români cari te-am iubit și te vom iubi ca pe un tată adevărat îți dorim multă sănătate și fericire. În dragostea și amintirea celui mai iubit francez, închinăm câte un pahar de vin. Să trăiești la mulți ani, împreună cu toată armata franceză».

Vârstă frumoasă. În zilele acestea a murit în comuna Vâlcele, jud. Treiscaune bătrânul Gheorghe Axente, fost episcop la biserică timp de 32 ani. A murit în etate de 83 ani. Îl plâneau: soția sa de 77 ani, cu care a trăit aproape 60 ani de căsătorie; o soră de 82 ani, un frate de 80 $\frac{1}{2}$ ani cu soția-i de 74 ani și o soră de 75 ani cu bărbatul ei de 81 ani.

Sedință literară. A doua ședință literară din anul acesta a «Reuniunii meseriașilor români din Sibiu» se ține Joi în 22 Februarie n. c. la ora 8 seara în localul Reuniunii din strada Brukenthal Nr. 17. Conferențieri: dnl S. Teșosu, profesor la liceul Gh. Lazăr și Dr. V. Lăzărescu, profesor la seminarul Andreian.

Bani de hârtie de câte 100 de mii. Prețul banilor din Germania a scăzut grozav de tare. Cu un Leu poți cumpăra 100 de Mărci. Față cu această scădere, guvernul din Germania a hotărât să tipărească și bani de hârtie de câte 100 de mii Mărci ca să cruțe speșele tiparului. Bani mai mici decât 100 Mărci a hotărât să nu mai tipărească pentru că sunt mai mari speșele tiparului decât prețul banilor mai mici decât 100 Mărci.

300 de biserici la 700 de case. Pe insula Patmos, unde a trăit în surghiun (exil) evanghelistul Ioan, sunt 700 de biserici ridicate de oameni bogăți în cinstea evanghelistului. Întregul popor al insulei este numai de 4000 de suflete și aceste 4 mii au 300 de biserici.

La noi s'a făcut socoata că împărțite după numărul caselor, tot la 40 de case și 200 de suflete se vine — câte o crâjmă.

Câți bani mărunți de 1—2 Lei sunt datoare Perceptoratele să primească? Bani mărunți de câte 1 și 2 Lei, perceptoratele sunt obligate să primească numai câte 100 bucăți la o plată. Asta se face de aceea ca nu cumva să se tragă din umblare prea mulți bani mărunți și să fie iarși lipsă de ei.

Ingropat de 4 ori. În comuna noastră Hăpria (jud. Alba-Inferioară) s'a întâmplat un lucru grozav. Doi părinți au avut un ginere în casă și au trăit la olaltă 4 ani (având și 2 copilași). Într-o zi s'a scornit o ciartă în casă, după care s'a întâmplat noaptea un lucru grozav. Pe când dormia ginerile, socru-său a luat săcurea și l'a lovit în cap și a sărit și soacră-sa în ajutor și omorându-l l-au tras în grămada de gunoii unde l-au ținut vre-o 3 zile, după asta l-au tras într'un omăt mare de zăpadă, unde l-au mai ținut vre-o 3 zile, după asta l-au băgat în bucătăria de vară într'o groapă de $\frac{1}{2}$ metru. Și a rămas lucru în tăcere, iară necredincioasa de nevestă umbla prin sat și întreba după soțul ei omorât. După 10 zile, Dumnezeu a descoperit pe ucigași. Mortul a fost aflat de jandarmi și ingropat cu mare jale în 11 Februarie, iar Cainii au fost poțtiji la temniță.

I. Chirilă, cojocar.

Lapte gratuit pentru copiii săraci. Inspectoratul sanitar din Cluj a făcut creștineasca rânduială să li se dea copiilor săraci de 2 ori pe săptămână lapte gratuit. Ar fi bine să se facă și prin alte orașe astfel de ajutoări și nu tot baluri și petreceri. În Sibiu s'au cheltuit câteva milioane cu cele nesfârșite petreceri și măscărături. De ce n'ar picura ceva și pentru laptele, pentru sângele și vieța sărmanilor copilași??

Un agent îndeamnă pe oameni să meargă la Brazilia. Prin părțile Bihorului un agent, Henger Bela, din Deva, îndeamnă pe oameni să plece la Brazilia cu condiția că el le plătește calea gratuit dacă ei se deobligă să lucre un an pe seama țării din Brazilia care le dă locuință și pământ.

Oamenii să bage de seamă că nici pe la Brazilia nu-i lapte cu colac. Pe oameni îi pune statul la munca cea mai grea și pe lângă aceasta la Brazilia-i prea caldă clima (vremea) pentru oamenii dela noi. Pușini din oamenii noștri pot purta căldurile din Brazilia, iar decât să mergi pe acolo să-ți scoți sufletul și măduva din oase, tot mai bine în țara ta, fie măcar pâinea și mai rea.

Care din banii cei zdrențuiți nu-s buni? Banca Națională, adecă banca țării care tipărește Lei, dă de știre că numai pe acei bani rupți și lipiți îi primește, pe cari se poate vedea și ceti numărul scris pe cele 4 colțuri ale hârtiei. Adecă oricât de rupți ar fi banii de hârtie, încă se pot schimba dacă nu-i stricat numărul din cele 4 colțuri. Să bagăm dar de seamă la lipitul banilor stricați ca să nu-i lipim tocmai acolo, unde-i scris numărul.

O carte de stupărit. Anul trecut am vestit cetitorilor noștri că preotul Alexandru Popa din Lisa, (poșta Sâmbăta de jos jud. Făgăraș), un foarte harnic și priceput stupar, va scoate o carte de stupărit. Acum părintele A. Popa ne vestește că a pus cartea sub tipar și când va ieși vom vesti cetitorilor noștri.

Părintele A. Popa a ținut la gazetă anul trecut un răvaș pentru stupari și cu numărul acesta iar începe să facă acest răvaș.

Apucături de corteșit. În Sârbia acum se țin alegerile de deputați și Sârbii țin să arate că nici ei nu se lasă mai pe jos decât noi cu apucăturile electorale. Așa într'un oraș s'a întâmplat că un partid a strâns lumea la adunare, dar pe când se începuse adunarea, clopotele începură să răsună într'o dungă, adecă a foc. Se și vedea un fum gros și negru ridicându-se din hornul unei case. Oamenii se înțelege, lăsară cei mai mulți adunarea și hai la foc. Dar pe când s'au strâns oamenii și pompierii, s'a aflat că toată treaba fusese pusă la cale de partidul potrivnic, care aprinsese 20 kilograme de paie și cu această ispravă a spart adunarea potrivnicilor.

Puștile nu vor mai răsuna. S'a aflat o iscodire nouă care face să nu mai răsune puștile când se slobod.

Oare când se va afla și aceea care va face să nu mai omoare oameni?

Rachiul face Caini. În comuna Feneșelul sășesc, de lângă Cluj, între doi frați apucați la beutură, s'a scornit ceartă pentru un pahar de rachi. Ațâțat de beutură (și de diavolul din ea) fratele cel mai mare a sărit și luând o bardă mare de sub pat, a tăiat capul fratelui său. După cel mort a rămas o văduvă cu 6 copii.

Caine, Caine, unde este fratele tău?

I-a pus ochi de porc. În lumea doftorească se vorbește mult despre o operație ce s'a făcut în America. Și anume un tinăr de 18 ani și-a pierdut ochii în urma aprinderii (explozării) unui cazan. Un medic vestit, Eduard Morgan din Peterson, s'a apucat atunci și a pus în locul ochilor stricați ai tinărului, ochii unui purcel de 6 luni. Acum lumea doftorilor așteaptă cu nerăbdare să vadă că oare vedeava și cum va vedea tinărul cu ochii porcului, după ce se vor întări acolo unde au fost ceilalți ochi.

Cât venit aduc sfeclele de zahăr? Locuitorii comunei Bod au primit pentru sfeclele de zahăr anul trecut 7 milioane Lei, peste 500 vagoane de tăieței de sfecle gratis și aproape 2000 de cară de foi de sfecle pentru îngrășatul și ernatul vitelor. — Cei din comuna Arpăc, o comună mică, au primit 900 mii de Lei. — În comuna Bod un singur om, un măcelar a primit 188 mii de Lei având 14 jugăre sămănate cu sfecle.

17 oameni s'au săturat cu un bob de fasole. S'ar părea un lucru din povești, dar aieva s'a și întâmplat. Și anume un moșier și om învățat din America, cu numele Dr. Briant, face pe moșia sa fel de fel de încercări să producă legume uriașe. La încercările sale folosește materia numită radium, care ajută semințele să crească mai repede și mai mari. Cu o astfel de încercare a reușit să aibă niște fasole cu boabe uriașe, mere cât capul omului, și dovleci de nu încap pe ușă.

Într'o zi moșierul și-a invitat prietini la masă și i-a săturat pe toți cu un bob de fasole pe care l-a tăiat în 3 bucăți, pregătind din el trei feluri de mâncări gustoase.

O mare primejdie pentru muierele făloase. Sfatul ministrilor dela București a luat hotărâre să oprească cu totul intrarea în țară a mătăsurilor, parfumurilor și alte lucruri de fală. Ba încă mai mult decât aiata, va da ordin boltașilor să-și vândă mărfurile de fală în termen de 3 luni și toate mătăsăriile și faliile ce se vor găsi după acest termen prin bolte se vor vinde în alte părți. Toate mărfurile oprite a intra în țară, vor fi oprite și la vânzare prin bolte. Unde se vor mai afla, se vor confiscă. Cu adevărat, o mare primejdie aduce acest ordin pentru muierele făloase, dar în schimb pentru pungile bărbaților aduce o mare bucurie și ușurare

O mașină de treerat cu damf de 5 puteri și cu întreagă garnitura cu prețul de 70,000 Lei la deal. Mașina se află la George Șiulea, Părău, (jud. Făgăraș). (40) 3-3

Reclama e sufletul comerțului.

„LUMINA SATELOR” începând cu anul nou iese în

8000 de exemplare

și acum după ce a ajuns să fie răspândită și cunoscută în toată România întregită, este una din cele mai potrivite gazete și pentru

reclame și anunțuri

pe cari le publicăm cu taxe moderate. Rugăm și pe onoratele primării să ne ajute cu publicațiunile lor. Intrucât ni se vor spori anunțurile, vom putea scoate gazeta în 8 pag.